

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα Πράσινη Βίβλος — Μεταρρύθμιση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και ένα βιώσιμο μέλλον για την υδατοκαλλιέργεια

(2010/C 141/08)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

- συμφωνεί ότι είναι απαραίτητο να διαρθρωθεί η διαδικασία λήψης αποφάσεων στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ και να περιλαμβάνει την ανάθεση της ρύθμισης και-ή της διαχείρισης ορισμένων αλιευτικών δραστηριοτήτων στα κράτη μέλη, στις περιφέρειες και στον ίδιο τον κλάδο, στο πλαίσιο των κοινοτικών κανόνων·
- συνιστά να εξεταστεί καλύτερα η καθιέρωση μεταβιβάσιμων δικαιωμάτων αλιείας, με τις κατάλληλες διασφαλίσεις. Υποστηρίζει ότι οι χρησιμοποιούμενες ατομικές ποσοτώσεις μπορούν ενδεχομένως να αποτελέσουν μια λύση ενώ, αντίθετως, οι μεταβιβάσιμες ατομικές ποσοτώσεις διαταράσσουν τις ισορροπίες του κλάδου·
- υποστηρίζει τη θέσπιση διαφοροποιημένου καθεστώτος για τη διαχείριση της αλιείας μικρής κλίμακας, και της αλιείας μαλακοστράκων ενώ παράλληλα διατηρείται η πρόσβαση αυτών των δραστηριοτήτων στη δημόσια χρηματοδότηση και διευκολύνεται η λήψη των αποφάσεων σχετικά με τη διαχείριση αυτού του στόλου σε περιφερειακό επίπεδο· η παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας δεν θα πρέπει να συνδέεται με το μήκος του σκάφους, αλλά να λαμβάνονται υπόψη και άλλες παράμετροι·
- συνιστά την αξιολόγηση για κάθε περιοχή αλιείας του καλύτερου διαθέσιμου συστήματος διαχείρισης της αλιείας που ενδείκνυται για τη συγκεκριμένη ζώνη αλιείας, τα είδη των αλιευμάτων και τον τύπο του στόλου. Ζητά να εξετασθεί επειγόντως η σκοπιμότητα της καθιέρωσης ενός συστήματος διαχείρισης των ποσοτώσεων·
- συνιστά τη ρύθμιση της πρόσβασης στις δημόσιες ενισχύσεις κατά τρόπο παρόμοιο με εκείνον που ακολουθήθηκε στη μεταρρύθμιση της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, με την καθιέρωση της αρχής της «πολλαπλής συμμόρφωσης»·
- υποστηρίζει ότι η ΕΕ πρέπει να αναλάβει σειρά δράσεων για την ανταγωνιστική ανάπτυξη του κλάδου της υδατοκαλλιέργειας, στις οποίες θα περιλαμβάνεται χάρτης πορείας έως το 2010, όπου θα προσδιορίζονται τα όρια ανά περιφέρεια, η προώθηση της βιώσιμης αλιείας και υδατοκαλλιέργειας και η στήριξη της Ευρωπαϊκής Πλατφόρμας Τεχνολογίας και Καινοτομίας στον Τομέα της Υδατοκαλλιέργειας (ΕΠΤΚΥ) και τονίζει τη σημασία του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού, των προγραμμάτων για την βελτίωση της υγείας των ιχθύων, των προδιαγραφών επισημάνσης και των διαδικασιών διοικητικής απλούστευσης του τομέα.

Εισηγητής: ο κ. VALCÁRCEL SISO (ES/EPP), Πρόεδρος της Αυτόνομης Κοινότητας της Περιφέρειας της Murcia

Έγγραφο αναφοράς

Πράσινη Βίβλος – Μεταρρύθμιση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής

COM(2009) 163 τελικό

Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με θέμα «Στρατηγική για τη βιώσιμη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας»

COM(2009) 162 τελικό

I. ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

H ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Θεωρεί ότι το σχέδιο της Επιτροπής για την Ευρωπαϊκή Αλιεία μπορεί να υλοποιηθεί μέχρι το 2020 και επιθυμεί να συμβάλει πλήρως στη συζήτηση σχετικά με τις μεταρρυθμίσεις που χρειάζονται ώστε το όραμα της Επιτροπής να επιτευχθεί με όσο το δυνατό λιγότερες απώλειες θέσεων εργασίας και όσο το δυνατό μικρότερη στρέβλωση της αγοράς. Η επανεξέταση και η αναθεώρηση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής προσφέρει μια μοναδική ευκαιρία όχι μόνον για την αποκατάσταση των λαθών που έγιναν κατά το παρελθόν αλλά και προκειμένου να μπορούμε να στραφούμε προς το μέλλον με εμπιστοσύνη και ασφάλεια. Η πλήρης συμμετοχή των αλιέων θα συμβάλει στη βελτίωση της διαχείρισης των αλιευτικών πόρων, οι στόλοι θα προσαρμοστούν καλύτερα στα διαθέσιμα αποθέματα, η αλιευτική δραστηριότητα θα ρυθμίζεται καλύτερα ενώ θα διασφαλιστούν οικονομικά αποτελέσματα που θα προσφέρουν τα εχέγγυα που είναι απαραίτητα για μια μακροπρόθεσμη ασφάλεια.

2. Θεωρεί ότι η αλιεία αποτελεί μέσο βιοπορισμού σε πολλές περιφέρειες της Ευρώπης, καθώς και πηγή εφοδιασμού για μια ιδιαίτερα εξαρτώμενη μεταποιητική βιομηχανία. Παρά τις μεταρρυθμίσεις και τη μακροχρόνια ύπαρξή της, η Κοινή Αλιευτική Πολιτική (ΚΑΛΠ) δεν έχει καταφέρει να επιλύσει τα αυξανόμενα προβλήματα του κλάδου, που πρέπει να αντιμετωπίσει σειρά σημαντικών προκλήσεων: την υπεραλίευση, τη μη προσαρμογή της αλιευτικής ικανότητας στους διαθέσιμους πόρους, το στόχο της κοινωνικοοικονομικής και περιβαλλοντικής βιωσιμότητας, την ανάγκη ενεργειακής μεταλλαγής των σκαφών, την επισφαλή κατάσταση μεγάλου αριθμού αλιευτικών πόρων και το υψηλό επίπεδο των επιδοτήσεων, που έχει δημιουργήσει μια εύθραυστη οικονομική κατάσταση. Επιπλέον, οι Συμφωνίες Σύμπραξης στον τομέα της Αλιείας, που έχουν συναφθεί με αναπτυσσόμενες χώρες, απειλούν σε πολλές περιπτώσεις την επισιτιστική ασφάλεια των χωρών αυτών, συντελούν στην υπεραλίευση και εμποδίζουν την ανάπτυξη του τοπικού κλάδου αλιείας.

3. Φρονεί ότι η νέα ΚΑΛΠ πρέπει να οδηγήσει σε σφαιρικότερη προσέγγιση, συνεκτική με τις πολιτικές για τη θάλασσα και το περιβάλλον, με νέα μέσα αντιμετώπισης του χρόνιου προβλήματος της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας του στόλου με λύσεις χαμηλού κόστους. Προς τούτο, απαιτείται η θέσπιση ενός πολιτικού πλαισίου που θα διαθέτει σύστημα λήψης μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων αποφάσεων, με την αποκέντρωση ορισμένων πτυχών και με συγκεκριμένους στόχους. Επιπλέον, είναι αναγκαία η

βελτίωση της διακυβέρνησης του κλάδου, ο ορισμός εποπτικών μηχανισμών που θα εγγυώνται καλύτερα τη συμμόρφωση με τους κανονισμούς και η μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση και συνειδητοποίηση του κλάδου σε ζητήματα διαχείρισης και ανάπτυξης των μέτρων της ΚΑΛΠ.

4. Πιστεύει ότι η υδατοκαλλιέργεια έχει τη δυνατότητα να παρέχει υγιεινά, ασφαλή και βιώσιμα προϊόντα υψηλής ποιότητας υπό αυστηρές συνθήκες σεβασμού του περιβάλλοντος, συμβάλλοντας στη σταθεροποίηση της απασχόλησης σε πολλές ευρωπαϊκές περιφέρειες που εξαρτώνται, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, από την αλιεία. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αναπτύξει πρωτοβουλίες για την προώθησή της, υπό μορφή χρηματοδοτικών μέσων διαρθρωτικού τύπου (ΧΜΠΑ, ΕΑΤ), καθώς και για την ενθάρρυνση και εφαρμογή στρατηγικών για τη βιώσιμη ανάπτυξή της. Τα επιτεύγματα ήταν πολλά, ωστόσο η αύξηση της παραγωγής είναι σημαντικά πιο χαμηλή από τον παγκόσμιο μέσο όρο και τίθενται σήμερα προκλήσεις όπως: η ενσωμάτωση της υδατοκαλλιέργειας στις πολιτικές για τη θάλασσα και το περιβάλλον, η στροφή στην αξιοποίηση μεθόδων φιλικών στο περιβάλλον και στη βιώσιμη αλιευτική πολιτική, η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών, η βελτίωση της διακυβέρνησης, η ενίσχυση των εγγυήσεων για την υγεία και την καλή μεταχείριση των ζώων όπως έχει γίνει σε σχέση με άλλα ζωικά προϊόντα, και όλα αυτά με αυστηρή προστασία του καταναλωτή.

5. Θεωρεί ότι η αύξηση του παγκοσμίου πληθυσμού, οι μελλοντικές διευρύνσεις της ΕΕ, η μόλυνση των θαλάσσιων και εσωτερικών υδάτων και οι επιπτώσεις της στα παράκτια οικοσυστήματα και η κλιματική αλλαγή είναι πτυχές που πρέπει να συνυπολογίσει η ΚΑΛΠ στο μεσοπρόθεσμο ορίζοντά της, γιατί θα επιφέρουν αλλαγές στις τάσεις διαχείρισης των αλιευτικών και των υδατοκαλλιεργητικών παραγωγών.

ΠΡΑΣΙΝΗ ΒΙΒΛΟΣ – ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Γενικές παρατηρήσεις

6. Υποδέχεται θετικά την καιρία πρωτοβουλία της Επιτροπής να δημοσιεύσει την Πράσινη Βίβλο για τη μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ [COM(2009) 163 τελικό], ανοίγοντας τη διαδικασία διαβούλευσης, όπως και την αυτοκριτική της Επιτροπής για την αποτυχία ορισμένων πτυχών της ΚΑΛΠ, τις προτάσεις για τη βελτίωση της τρέχουσας ΚΑΛΠ που ισχύει μέχρι το 2012 και τους συλλογισμούς για τη νέα ΚΑΛΠ μετά το 2013.

7. Συμφωνεί ότι δεν υπάρχει περιορισμός της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας του στόλου, η οποία είναι εντονότερη σε ορισμένες κατηγορίες στόλων, και είναι υπέρ της εφαρμογής μηχανισμών προσαρμογής του μεγέθους των ευρωπαϊκών αλιευτικών στόλων στους εκμεταλλεύσιμους πόρους καθώς και μιας πιο βιώσιμης κοινωνικοοικονομικής προσέγγισης. Οι μηχανισμοί αυτοί πρέπει να τελειοποιούν τη χρήση των δημόσιων χρηματοδοτικών πόρων· το θεωρεί δε αυτό βασική προϋπόθεση για την πλήρη ανάπτυξη άλλων πτυχών της ΚΑΛΠ.

8. Υπογραμμίζει το ζωτικό ρόλο των τοπικών και περιφερειακών αρχών ως προϋπόθεση για την ευόδωση της ΚΑΛΠ. Συγκεκριμένα, προτείνει την ενίσχυση του ρόλου των Περιφερειακών Γνωμοδοτικών Συμβουλίων (ΠΓΣ).

9. Επισημαίνει ότι, για την αποτελεσματική ενσωμάτωση της ΚΑΛΠ στην ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική (ΟΘΠ) της ΕΕ, είναι απαραίτητο να είναι οι περιφερειακές και οι τοπικές αρχές αλιείας διατεθειμένες να αναλάβουν δεσμεύσεις και να παράσχουν αποτελεσματική συμβολή σε αυτό το πεδίο.

10. Υποστηρίζει την προώθηση καλύτερης συνεργασίας μεταξύ των ακτοφυλακών των κρατών μελών, καθώς και την απόφαση για τη θέσπιση μέτρων που θα επιτρέπουν την καθιέρωση ενός πιο ολοκληρωμένου συστήματος ελέγχου.

11. Συνιστά βαθύτερη εξέταση των πλεονεκτημάτων και των μειονεκτημάτων της καθιέρωσης μεταβιβάσιμων δικαιωμάτων αλιείας, με τις κατάλληλες διασφαλίσεις, σε επίπεδο είτε συλλογικού είτε ατομικού δικαιώματος.

12. Συμφωνεί ότι είναι αναγκαίο τα μέτρα που θα ληφθούν και οι δεσμεύσεις που θα αναληφθούν στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ για τη διόρθωση ή την άμβλυση των οικονομικών και κοινωνικών επιπτώσεων της μείωσης της αλιευτικής ικανότητας να συνάδουν πάντοτε με τη μακροπρόθεσμη οικολογική βιωσιμότητα.

13. Ζητά επειγόντως να προστατευθούν και μάλιστα να επεκταθούν υφιστάμενες ζώνες διατήρησης των αλιευτικών πόρων.

14. Συμφωνεί ότι είναι απαραίτητο να διαρθρωθεί η διαδικασία λήψης αποφάσεων στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ με προσφυγή, σε ορισμένες περιπτώσεις, στη διαδικασία της επιτροπολογίας και με την ανάθεση της ρύθμισης και-ή της διαχείρισης ορισμένων αλιευτικών δραστηριοτήτων στα κράτη μέλη, στις περιφέρειες και στον ίδιο τον κλάδο, στο πλαίσιο των κοινοτικών κανόνων. Ζητά, συνεπώς, ένα μοντέλο διαχείρισης με βάση την ακτογραμμή, τις περιοχές εκβολής ποταμών και το αλιευτικό πεδίο (οικοσυστημική προσέγγιση).

15. Υποστηρίζει την πρόταση της Επιτροπής να αναλάβει ο κλάδος μεγαλύτερες ευθύνες στην εφαρμογή της ΚΑΛΠ. Οι αλιείς που ασκούν ορθά τις ευθύνες τους πρέπει να είναι οι μόνοι που θα έχουν πρόσβαση στους αλιευτικούς πόρους, χωρίς να λησμονείται ότι οι πόροι αυτοί αποτελούν δημόσια ιδιοκτησία και ότι το κόστος της διαχείρισής τους το επωμίζονται ως επί το πλείστον οι φορολογούμενοι.

16. Είναι υπέρ της ανάπτυξης μιας «νοοτροπίας συμμόρφωσης». Η πρόσβαση των κρατών μελών στην κοινοτική χρηματοδότηση πρέπει να περιορίζεται όταν αυτά δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους σε ζητήματα ελέγχου και διατήρησης.

17. Υποστηρίζει τη θέσπιση συστημάτων συλλογής δεδομένων σε πραγματικό χρόνο που θα επιτρέπουν τη διαθεσιμότητα ενημερωμένων τεχνικών πληροφοριών για τα αλιεύματα.

18. Ζητεί από την Επιτροπή η μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ να λάβει υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες των εξόχως απόκεντρων περιοχών (ΕΑΠ), δίνοντας τη δέουσα προσοχή στις δομικές και κοινωνικοοικονομικές συνθήκες και σε συνοχή με την ευρωπαϊκή στρατηγική για τις εξόχως απόκεντρες περιοχές.

19. Καλεί την Επιτροπή να αναλάβει ηγετικό ρόλο σε παγκόσμιο επίπεδο όσον αφορά την ανάπτυξη συστημάτων για την προσαρμογή των αλιευτικών πολιτικών και των παράκτιων περιοχών στην αλλαγή του κλίματος.

Παρατηρήσεις σχετικά με την πρωτοβουλία

Διαφοροποιημένο καθεστώς αλιείας για την προστασία των παράκτιων στόλων μικρής κλίμακας

20. Υποστηρίζει την πρωτοβουλία της θέσπισης διαφοροποιημένου καθεστώτος για τη διαχείριση της αλιείας μικρής κλίμακας, και της αλιείας μαλακοστράκων, δραστηριοτήτων που συνδέονται με την πολιτιστική ταυτότητα πολλών ευρωπαϊκών περιφερειών και στις οποίες επιδίδονται πολυάριθμοι εργαζόμενοι που αποτελούν μέρος μικροεπιχειρήσεων. Επιδιοκμαίνει την πρόταση να διατηρηθεί η πρόσβαση αυτών των δραστηριοτήτων στη δημόσια χρηματοδότηση.

21. Υποστηρίζει πλήρως την πρόθεση της Επιτροπής να διευκολύνει, υπό οικοσυστημική προσέγγιση, τη λήψη των αποφάσεων σχετικά με τη διαχείριση αυτού του στόλου σε περιφερειακό επίπεδο, πάντοτε σύμφωνα με τους γενικούς κοινοτικούς κανόνες και αρχές.

22. Θεωρεί επίσης ότι είναι κεφαλαιώδους σημασίας η συμμετοχή των κοινοτήτων στις τοπικές εταιρικές δομές προκειμένου αφενός να μεγιστοποιηθεί η συμβολή των τοπικών φορέων στον καθορισμό των δυνατοτήτων και αδυναμιών της εκάστοτε περιοχής, και αφετέρου να διασφαλιστεί η συμβατότητα της εφαρμογής τους με τις τοπικές συνθήκες.

23. Συνιστά να μελετηθεί εις βάθος η έννοια της παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας και να μη συνδέεται με το μήκος του σκάφους, αλλά να λαμβάνονται υπόψη και άλλες παράμετροι όπως η σύνδεση της δραστηριότητας αυτής με τον κοινωνικοοικονομικό ιστό των τοπικών κοινοτήτων, η διάρκεια της αλιευτικής εξόρμησης, το είδος των αλιευμάτων, το κατά πόσο εντάσσεται σε ένα ευρύτερο συγκεκριμένο σχέδιο αλιείας κ.τ.λ..

24. Θεωρεί ότι είναι υπερβολικό το κόστος συντήρησης των «μπλε κουτιών» στα μικρά σκάφη που επιδίδονται στην παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας. Συνεπώς, η Επιτροπή πρέπει να προβλέπει τη χρήση εναλλακτικών και λιγότερο δαπανηρών συστημάτων.

25. Τονίζει ότι αυτός ο μη βιομηχανικός στόλος επηρεάζεται άμεσα από τις στρεβλώσεις που δημιουργεί η παγκοσμιοποιημένη αγορά. Υπό αυτήν την έννοια, θα πρέπει να αξιολογηθεί εκ νέου η δυνατότητα ενισχύσεων για τη ναυπήγηση νέων σκαφών, στο πλαίσιο των προγραμμάτων προσαρμογής και με συνεκτίμηση της αύξησης της αλιευτικής προσπάθειας λόγω των τεχνολογικών βελτιώσεων, προκειμένου να δημιουργηθεί ένας στόλος ανταγωνιστικός, προσαρμοσμένος στις αλιευτικές δυνατότητες του κάθε σκάφους και ασφαλής για τους αλιείς, δεδομένων των δυσκολιών πρόσβασης στις περιοχές αλιείας. Επίσης, θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμο να επιβληθεί διαφοροποίηση της σήμανσης των προϊόντων του εν λόγω στόλου, υποδεικνύοντας την προέλευσή τους με ευνόητο τρόπο για τον καταναλωτή.

26. Καλεί την Επιτροπή να προαγάγει την κατάλληλη κατάρτιση των εργαζομένων στη θάλασσα, οι οποίοι θα πρέπει να αποκτούν επιχειρηματικές, ναυτικές και περιβαλλοντικές γνώσεις και ορθές πρακτικές υγιεινής, προκειμένου να διατηρηθούν αυτοί οι άνθρωποι πόροι στις περιοχές που εξαρτώνται από την αλιεία και να καταστεί δυνατή η διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων προς άλλους χρήσιμους για την κοινωνία και τους πολίτες τομείς, όπως η στήριξη της καταπολέμησης της θαλάσσιας ρύπανσης ή η παροχή βοήθειας στη θάλασσα.

27. Καλεί την Επιτροπή να προωθήσει μία ολοκληρωμένη Πρωτοβουλία για την ανάπτυξη και την βελτίωση των υποδομών σε νησιωτικές και απομακρυσμένες περιοχές εξαρτώμενες από την μικρή παράκτια αλιεία.

Πλήρης αξιοποίηση της αλιείας μας

28. Συμμερίζεται το στόχο της Παγκόσμιας Διάσκεψης Κορυφής για την Αειφόρο Ανάπτυξη, όπου τα κράτη μέλη ανέκριναν την έννοια της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης ως στόχο που θα πρέπει να επιτευχθεί μέχρι το 2015. Αυτός ο στόχος πρέπει να αποτελεί βασική κατευθυντήρια αρχή της ΚΑΛΠ. Επίσης, αποτιμά θετικά την πολιτική της κατάργησης των απορρίψεων. Προτείνει δε την αξιολόγηση των επιπτώσεων της βιομηχανικής αλιείας για την παρασκευή ιχθυοτροφών για ιχθυοκαλλιέργειες στο οικοσύστημα.

29. Προτείνει να ανατεθεί στα κράτη μέλη η καλύτερη ρύθμιση της πρόσβασης του στόλου σε περιοχές ιδιαίτερου περιβαλλοντικού ενδιαφέροντος, με στόχο την ανάκαμψη και τη διατήρηση του καθεστώτος αυτών των περιοχών σε ενθαρρυντικά επίπεδα.

30. Ζητά να εξετασθεί επειγόντως η σκοπιμότητα της καθιέρωσης ενός συστήματος διαχείρισης των ποσοστώσεων, βασιζόμενου στις πραγματικές ποσότητες αλιευμάτων και στα επαληθεύσιμα στοιχεία των αλιείων.

31. Επικροτεί την πρωτοβουλία της Επιτροπής να προτείνει αλλαγή στο σύστημα διαχείρισης της αλιείας με βάση τον περιορισμό των ημερών κατά τις οποίες ένα σκάφος επιτρέπεται να αναπτύσσει δραστηριότητες στη θάλασσα, ή να χρησιμοποιεί το ισχύον σύστημα για τη μονοκαλλιεργητική αλιεία.

32. Συνιστά την αξιολόγηση για κάθε περιοχή αλιείας του καλύτερου διαθέσιμου συστήματος διαχείρισης της αλιείας που ενδείκνυται για τη συγκεκριμένη ζώνη αλιείας, τα είδη των αλιευμάτων

και τον τύπο του στόλου. Μονάδα της διαχείρισης πρέπει να είναι η αλιευτική περιοχή και το σύνολο των αλιευόμενων σε αυτήν ειδών, εκτός από την περίπτωση των μεταναστευτικών ειδών.

33. Υπενθυμίζει ότι η λύση ορισμένων προβλημάτων περνά υποχρεωτικά από τη θέσπιση κινήτρων για τους μεμονωμένους αλιείς και για τις ενώσεις τους (συνδιαχείριση), κινήτρων που ενθαρρύνουν τους αλιείς να ασκούν υπεύθυνη αλιεία.

34. Προτείνει τη θέσπιση «πιστοποιητικού αλιευτικής αριστείας», το οποίο θα ελέγχεται από εξωτερική επιχείρηση και θα διασφαλίζει, όπως και στη θαλάσσια πολιτική, την άσκηση της αλιείας σύμφωνα με πρότυπα αυστηρής συμμόρφωσης προς τους κανόνες.

35. Κρίνει απαραίτητη την ανάπτυξη ενός ομοιογενούς συστήματος συμμόρφωσης και ελέγχου της αλιευτικής δραστηριότητας, μέσω της θέσπισης προτύπων που πληρούν τους κανόνες ISO, όπως π.χ. τον ISO 17020.

36. Συνιστά να θεωρείται η αλιεία για άθληση ή αναψυχή ολοένα σημαντικότερος παράγων κατά τη διαχείριση της αλιείας. Η διαφοροποίηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων με τη στροφή στον αλιευτικό τουρισμό πρέπει να αποτελεί δυνητική διέξοδο για τους αλιείς με σχετικό δίπλωμα ναυσιπλοΐας και τρόπο απορρόφησης της απασχόλησης και μείωσης της αλιευτικής προσπάθειας.

Σχετική σταθερότητα και πρόσβαση σε παράκτιους τύπους αλιείας

37. Επισημαίνει ότι η εφαρμογή της σχετικής σταθερότητας ενδέχεται να έχει προκαλέσει πολλές φορές αύξηση των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων (TAC) πέραν των επιστημονικών συστάσεων, αύξηση του αριθμού των απορρίψεων και μείωση της δυνατότητας ορθολογικής χρήσης των αλιευτικών πόρων.

38. Συμφωνεί με την Επιτροπή ότι η αρχή της σχετικής σταθερότητας δεν εγγύαται ότι τα δικαιώματα αλιείας ασκούνται με τον πλέον αποτελεσματικό και αποδοτικό τρόπο. Υπάρχει αναντιστοιχία μεταξύ των ποσοστώσεων των κρατών μελών, των αναγκών και της πραγματικής χρήσης αυτών των ποσοστώσεων από τους εθνικούς στόλους. Κατά συνέπεια, συνιστά την αναθεώρηση της αρχής της σχετικής σταθερότητας και την αντιπαραβολή των προσαρμογών των ποσοστώσεων που χρειάζονται οι εθνικοί στόλοι με τα διαθέσιμα αλιευτικά δικαιώματα.

39. Θεωρεί ότι, όσον αφορά τα μεταβιβάσιμα αλιευτικά δικαιώματα, οι χορηγούμενες ατομικές ποσοστώσεις μπορούν ενδεχομένως να αποτελέσουν μια λύση· αντιθέτως, οι μεταβιβάσιμες ατομικές ποσοστώσεις διαταράσσουν τις ισορροπίες του κλάδου. Η κύρια συνέπειά τους είναι ότι η αλιευτική ικανότητα συγκεντρώνεται στα χέρια ολίγων μεγάλων εταιρειών, ενώ επισπεύδεται ο αφανισμός των αλιείων μικρής κλίμακας. Επιπλέον, θα ήταν παράδοξο να εξετάζεται το ενδεχόμενο καθιέρωσης διαφοροποιημένου καθεστώτος για τη διαχείριση των αλιευτικών στόλων μικρής κλίμακας, και, παράλληλα, τα αλιευτικά δικαιώματα να εγκαταλείπονται στους νόμους της αγοράς.

40. Είναι υπέρ της διατήρησης των περιορισμών των αλιευτικών δυνατοτήτων εντός των 12 ναυτικών μιλίων.

Εμπόριο και αγορές

41. Συμφωνεί με την ιδέα της διασφάλισης της προέλευσης όλων των αλιευτικών προϊόντων που κυκλοφορούν στην κοινοτική αγορά, συμπεριλαμβανομένων των εισαγόμενων, από τύπους αλιείας με βιώσιμη διαχείριση, ώστε να εξασφαλισθούν ίσοι όροι ανταγωνισμού στην αγορά της ΕΕ. Προτείνει επίσης τη διεξαγωγή προκαταρκτικής αξιολόγησης περιβαλλοντικού αντικτύπου πριν από την έκδοση άδειας αλιείας.

42. Συνοστά την προώθηση πρωτοβουλιών που εγγυώνται την προέλευση των αλιευτικών προϊόντων και την ενθάρρυνση, για τα φρέσκα προϊόντα, μιας συσκευασίας που πιστοποιεί την ιχνηλασιμότητα και την προέλευσή τους.

43. Φρονεί ότι πρέπει να ενθαρρυνθούν τα πιστοποιητικά αλιευτικής αριστείας, σε επίπεδο αλιείας και σε επίπεδο διάθεσης στην αγορά, ως εγγύηση του αυστηρού σεβασμού των αλιευτικών πόρων προς τον καταναλωτή.

44. Συμφωνεί με την ανάγκη να ενισχυθούν οι αρμοδιότητες των οργανώσεων των παραγωγών στη διαχείριση της αλιείας.

45. Ζητά την προώθηση της συνεχούς επιμόρφωσης και του εντοπισμού των αναγκών κατάρτισης στις οργανώσεις παραγωγών, ως βασικό στοιχείο για τη βελτίωση των αλιευτικών αγορών.

Ενσωμάτωση της ΚΑΛΠ στο πλαίσιο της ευρύτερης πολιτικής για τη θάλασσα

46. Συμμερίζεται την άποψη της Επιτροπής για την απαραίτητη εφαρμογή της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής, ως βασικού μέσου προόδου στα θαλάσσια ζητήματα που επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό άλλες τομεακές πολιτικές, και ιδίως την ΚΑΛΠ, πάντοτε υπό το πρίσμα της βιώσιμης ανάπτυξης των παράκτιων περιοχών και με ιδιαίτερη προσοχή στη βιώσιμη αλιεία στο μέλλον και στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή.

47. Πιστεύει ότι, με γνώμονα την αρχή της εδαφικής συνοχής, η μελλοντική επιβίωση των παράκτιων περιοχών θα εξαρτηθεί από τον πλουραλιστικό και βιώσιμο χαρακτήρα της οικονομίας τους, η οποία θα προσφέρει μεγάλο εύρος ευκαιριών, συγκρατώντας έτσι τα ταλαντούχα στοιχεία των επόμενων γενεών αντί να τα εξωθεί στη μετεγκατάσταση στα μεσαία ή μεγάλα αστικά κέντρα και σε αναζήτηση μιας καλύτερης ποιότητας ζωής.

48. Συνοστά να μπορεί ο τομέας της αλιείας, στο πλαίσιο της ΟΘΠ, να συμμετέχει στο σχεδιασμό και την ανάπτυξη άλλων δραστηριοτήτων που μπορούν να δρουν συμπληρωματικά προς την αλιεία, όπως ο αλιευτικός τουρισμός (π.χ. η αλιεία αναψυχής ή η παρατήρηση κητωδών), η καταπολέμηση της ρύπανσης, η διάσωση, ή ο καθαρισμός των βυθών.

49. Καλεί την Επιτροπή να αναπτύξει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και τις περιφέρειες, συστήματα γεωγραφικών πληροφοριών (ΣΓΠ) που επιτρέπουν το σχεδιασμό των χρήσεων των ακτών.

50. Πιστεύει ότι ιδίως οι τοπικές παράκτιες εταιρικές σχέσεις –οι οποίες απαρτίζονται από τις τοπικές αρχές και τους αρμόδιους φορείς– διασφαλίζουν σε μεγάλο βαθμό την υλοποίηση της ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων ζωνών με τρόπο αποτελεσματικό και από τη βάση προς την κορυφή.

51. Καλεί την Επιτροπή να προωθήσει την ανάπτυξη πολυδύναμων διπλωμάτων αλιευτικής ναυσιπλοΐας με ισχύ σε όλη την ευρωπαϊκή επικράτεια, που θα επιτρέπουν τη διαφοροποίηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων και θα είναι συμβατά με άλλες επαγγελματικές δραστηριότητες.

Η βάση γνώσεων της πολιτικής

52. Επικροτεί τις πρωτοβουλίες για τη βελτίωση της επικοινωνίας μεταξύ των επιστημόνων, των υπευθύνων για τη χάραξη πολιτικών και των ενδιαφερομένων ομάδων, ιδίως της Συμβουλευτικής Επιτροπής Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας (ΣΕΑΥ) και των Περιφερειακών Γνωμοδοτικών Συμβουλίων (ΠΓΣ).

53. Υπογραμμίζει ότι οι διαδικασίες λήψης αποφάσεων πρέπει να βασίζονται σε συγκεκριμένα και αξιόπιστα δεδομένα και γνώσεις. Εκφράζει τη συμφωνία της με τις προς τούτο πρωτοβουλίες της Επιτροπής.

54. Συνοστά την ανάπτυξη ενός συνεργατικού σχηματισμού για την αλιευτική δραστηριότητα ΚΑΛΠ βασιζομένου στη γνώση, ο οποίος θα δώσει τη δυνατότητα να δημιουργηθεί μια δυναμική, διαφανής και δημόσια δομή, που θα χρησιμεύει ταυτόχρονα ως πύλη διάδοσης των γνώσεων για την αλιεία στην ΕΕ.

Διαρθρωτική πολιτική και δημόσιες χρηματοοικονομικές ενισχύσεις

55. Συμμερίζεται την άποψη ότι η διαρθρωτική πολιτική έχει προκαλέσει ανεπιθύμητες παρενέργειες στον κλάδο της αλιείας και ότι σε ορισμένες περιπτώσεις συνέβαλε στην επιδείνωση των διαρθρωτικών προβλημάτων αντί να τα επιλύσει. Συμφωνεί επίσης ότι η μεταρρύθμιση πρέπει να επιδιώκει την επίλυση των διαρθρωτικών ελλείψεων του κλάδου, παρέχοντας ωστόσο διασφαλίσεις έναντι των ανεπιθύμητων ή των ανταγωνιστικών προς την ΚΑΛΠ παρενεργειών.

56. Συνοστά τη ρύθμιση της πρόσβασης στις δημόσιες ενισχύσεις κατά τρόπο παρόμοιο με εκείνον που ακολουθήθηκε στη μεταρρύθμιση της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, με την καθιέρωση της αρχής της «πολλαπλής συμμόρφωσης». Η επίτευξη των στόχων της πολλαπλής συμμόρφωσης θα ήταν απαραίτητη για τη λήψη χρηματοδοτικής ενίσχυσης, ενώ παράλληλα θα ρυθμιζόνταν οι κυρώσεις και οι επιστροφές.

57. Συνοστά την εισαγωγή πιο επιλεκτικών αλιευτικών τεχνικών, που σέβονται περισσότερο το περιβάλλον. Στις προσπάθειες για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων πρέπει, ωστόσο, να λαμβάνονται υπόψη οι περιφερειακές ιδιαιτερότητες.

Εξωτερική διάσταση

58. Φρονεί ότι ο κύριος στόχος όσον αφορά την εξωτερική διάσταση της ΚΑΛΠ πρέπει να είναι η ανάπτυξη οικονομικών σχέσεων και συνεργασίας με τρίτες χώρες, εντός ενός πλαισίου χωρίς διακρίσεις και αμοιβαίας ωφέλειας υπό το πρίσμα της βιώσιμης και υπεύθυνης άσκησης των αλιευτικών δραστηριοτήτων.

59. Συμμερίζεται την εκτίμηση της Επιτροπής ότι η διατήρηση της διεθνούς παρουσίας κοινοτικού στόλου έχει σήμερα μικρότερη σημασία.

60. Συγχαίρει την Επιτροπή για την αντικατάσταση της αρχής «πληρώνω, αλιεύω και αποχωρώ» με την αρχή των συμφωνιών αλιευτικής σύμπραξης (ΣΑΣ), οι οποίες βασίζονται σε μια πιο ολοκληρωμένη προσέγγιση και προωθούν τη συνεργασία, και τη βελτίωση της διακυβέρνησης και της νομικής ασφάλειας των κοινοτικών επενδύσεων στο εξωτερικό. Πρέπει να διατηρηθούν οι αλιευτικές συμφωνίες με μη κοινοτικές χώρες, ως εργαλείο ρύθμισης της προσαρμογής του αλιευτικού κλάδου, και να συμπεριλάβουν την υδατοκαλλιέργεια, τις επενδύσεις και τη συνεργασία ως αναπτυξιακά εργαλεία.

61. Χαιρετίζει την πρόταση να διερευνηθεί η δυνατότητα καθιέρωσης περιφερειακών μορφών συνεργασίας, ιδίως τη στιγμή που η περιφερειακή ενσποίηση προωθείται ως αναπτυξιακό εργαλείο.

62. Εξάγει τις άριστες επιδόσεις των Περιφερειακών Οργανώσεων για τη Διάρθρωση της Αλιείας (ΠΟΔΑ) ως μέσου διακυβέρνησης του κλάδου και ζητά να τους δοθεί μεγαλύτερη εκπροσώπηση και βάρος κατά τη λήψη αποφάσεων βάσει καθορισμένων κριτηρίων όπως ο πληθυσμός ή ο αριθμός χωρών της ΕΕ.

63. Κρίνει αναγκαία τη σύναψη διεθνών συμφωνιών για τη διαχείριση και τον έλεγχο της αλιείας στη Μεσόγειο, στη Βαλτική και σε άλλες θαλάσσιες περιοχές όπου εκτείνεται η επικράτεια και τρίτων χωρών και όχι μόνο των κρατών μελών της ΕΕ, οι οποίες να καθιστούν δυνατή μια ισορροπημένη εκμετάλλευση των πόρων σε ένα εμφανώς ευπαθές οικοσύστημα με μεγάλη βιοποικιλότητα.

64. Υποστηρίζει τη θέσπιση μέτρων για την καθιέρωση πιο ολοκληρωμένου ελεγκτικού συστήματος σε σχέση με τα υπάρχοντα συστήματα εποπτείας και παρακολούθησης, ιδίως για την περιοχή της Μεσογείου. Προς τούτο, καλεί την Επιτροπή να ξεκινήσει ένα πρώτο πιλοτικό πρόγραμμα σε αυτή τη ζώνη, το οποίο θα μπορούσε στη συνέχεια να επεκταθεί σε ολόκληρη την Ευρώπη.

65. Απευθύνει έκκληση για καλύτερη συνεργασία μεταξύ των ακτοφυλακών των κρατών μελών και των μη κοινοτικών παράκτιων χωρών.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ «ΟΙΚΟΔΟΜΩΝΤΑΣ ΈΝΑ ΒΙΩΣΙΜΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ»

Γενικές παρατηρήσεις

66. Υποδέχεται θετικά την ανακοίνωση «Οικοδομώντας ένα βιώσιμο μέλλον για την υδατοκαλλιέργεια» [COM(2009) 162 τελικό], που δίνει νέα ώθηση στη «Στρατηγική για τη βιώσιμη ανάπτυξη της

ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας» [COM(2002) 511 τελικό], αντιμετωπίζοντας τις προκλήσεις για την τροχοδρόμηση της σημαντικής ανάπτυξης που μπορεί να έχει αυτή η δραστηριότητα, ιδίως όσον αφορά την περιβαλλοντική βιωσιμότητα της παραγωγής και την ποιότητα και ασφάλεια των προϊόντων της.

67. Φρονεί ότι η κοινοτική υδατοκαλλιέργεια συμβάλλει στην κάλυψη των αναγκών της κοινοτικής αγοράς αλιευτικών προϊόντων, που εμφανίζει αυξανόμενο έλλειμμα λόγω της μείωσης της αλιευτικής παραγωγής και της αύξησης της ζήτησης.

68. Αναγνωρίζει την κοινωνικο-οικονομική σημασία της υδατοκαλλιέργειας σε ορισμένες περιφέρειες, καθώς δημιουργεί περίπου 65 000 θέσεις εργασίας και έχει κύκλο εργασιών μεγαλύτερο των 3 δισεκατομμυρίων EUR.

69. Συμφωνεί με τη συνέχιση της προώθησης της υδατοκαλλιέργειας και επικροτεί τις πρωτοβουλίες που ανέλαβαν η Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο για την ενθάρρυνση της ανάπτυξης του κλάδου της υδατοκαλλιέργειας στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ.

70. Συμφωνεί με την Επιτροπή ως προς τους περιορισμούς στην ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας, όπως είναι η πρόσβαση στον απαραίτητο για την ανάπτυξη της χώρα, η δυσκολία εξασφάλισης των αδειών, ο κατακερματισμός του κλάδου, που ακόμα και σήμερα δεν είναι επαρκώς οργανωμένος, οι πολυάριθμοι φραγμοί στην πρόσβαση σε κεφάλαια και οι αυστηροί κοινοτικοί κανόνες, που δημιουργούν ανταγωνιστικούς περιορισμούς σε σχέση με τους ασιάτες ή τους νοτιοαμερικανούς παραγωγούς.

71. Χαιρετίζει τις χρηματοδοτικές προσπάθειες της ΕΕ μέσω της διαρθρωτικής πολιτικής για την ενθάρρυνση της βιώσιμης ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας. Προτείνει δε τον ορισμό αρχής 'πολλαπλής συμμόρφωσης για τον αλιευτικό κλάδο, με συγκεκριμένα κριτήρια: περιβαλλοντικά, ασφάλειας τροφίμων, ευζωίας των ιχθύων κλπ. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με αυτά τα κριτήρια θα περιοριστεί και/ή θα απαγορευθεί η πρόσβαση στη δημόσια χρηματοδότηση.

Παρατηρήσεις σχετικά με την πρωτοβουλία

Οικοδομώντας το μέλλον του κλάδου της υδατοκαλλιέργειας

72. Συμμερίζεται την άποψη ότι η ΕΕ πρέπει να αναλάβει σειρά δράσεων για την ανταγωνιστική ανάπτυξη του κλάδου και την αντιμετώπιση της αυξανόμενης ζήτησης αλιευτικών προϊόντων, η οποία δεν θα μπορέσει να καλυφθεί με τα μη εκτεφρόμενα ιχθυαποθέματα.

73. Συμφωνεί ότι η ΕΕ πρέπει να ηγηθεί της «γαλάζιας επανάστασης», τόσο στην ιχθυοπαραγωγή όσο και σε ζητήματα τεχνολογίας και καινοτομίας, δημιουργώντας παράλληλα οργανισμούς πιστοποίησης σε ευρωπαϊκό επίπεδο που θα εγγυώνται την «αριστεία της υδατοκαλλιεργητικής παραγωγής της ΕΕ». Η ΕΕ πρέπει να ηγηθεί της ανάπτυξης οικολογικών μεθόδων υδατοκαλλιέργειας και να την προωθήσει μόνο σε μέρη όπου θα μπορεί να ασκείται με τρόπο οικολογικό και βιώσιμο και να διασφαλίζει την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και για το μέλλον.

74. Επικροτεί την πρωτοβουλία της Επιτροπής να θεσπίσει κατάλληλο πλαίσιο πολιτικών και δράσεων για την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας, το οποίο θα συμβάλει στην εξάλειψη των εμποδίων σε επίπεδο εθνικής νομοθεσίας, ιδιαίτερα όσον αφορά την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας σε παράκτιες περιοχές και με ίσους όρους σε σχέση με άλλες οικονομικές δραστηριότητες καθώς και όσον αφορά την έκδοση σχετικών αδειών, και θα ανοίξει το δρόμο για την πρόοδο του στρατηγικού αυτού κλάδου.

75. Καλεί την Επιτροπή να συντάξει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, έναν χάρτη πορείας έως το 2010, στον οποίο θα προσδιορίζει τους περιορισμούς που τίθενται στην ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας και θα τους παραθέτει ανά περιφέρεια, προκειμένου να ενθαρρυνθεί η σύνταξη τεχνικών εκθέσεων στο πλαίσιο της ΟΘΠ, η δημιουργία χώρων για την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας και η κατασκευή των απαραίτητων λιμενικών υποδομών.

76. Ζητά να διευκολυνθεί η πρόσβαση σε ασφαλιστήρια συμβόλαια που καθησυχάζουν και δεν υπονομεύουν τη συχνά ευθραυστή οικονομική κατάσταση αυτών των παραγωγών.

Πρωώθηση της ανταγωνιστικότητας της κοινοτικής παραγωγής υδατοκαλλιέργειας

77. Κρίνει σκόπιμη τη δημιουργία Ευρωπαϊκής Πλατφόρμας Τεχνολογίας και Καινοτομίας στον Τομέα της Υδατοκαλλιέργειας (ΕΠΤΚΥ), η οποία θα επιτρέψει στην ευρωπαϊκή υδατοκαλλιέργεια να διατηρήσει την ηγετική της θέση σε παγκόσμιο επίπεδο και θα παράσχει στον κλάδο στρατηγικές κατευθύνσεις για τις επενδύσεις σε Ε&Α, προωθώντας την έρευνα για μεθόδους βιώσιμης αλιείας και υδατοκαλλιέργειας.

78. Ζητά να υποστηριχθεί η ΕΠΤΚΥ ως φόρουμ προαγωγής της έρευνας και της ανάπτυξης με στόχο την ανακάλυψη μεθόδων για βιώσιμες αλιεία και υδατοκαλλιέργεια και να διαρθρωθεί αυτή η πλατφόρμα σε ένα δίκτυο ειδικών εθνικών πλατφορμών για την υδατοκαλλιέργεια, την αλιεία και την ωκεανογραφία, που θα διαβιβάζουν, από τη μεν βάση προς τα άνω, τις ανησυχίες για την Ε&Α και, από τη δε κορυφή προς τα κάτω, τις καινοτομίες και τις νέες τεχνολογίες.

79. Τονίζει τη σημασία του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού κατά τον καθορισμό των χώρων και των προσανατολισμών για την εν λόγω οικονομική δραστηριότητα. Ο κατάλληλος χωροταξικός σχεδιασμός επιτρέπει τον προγραμματισμό της ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας, τον προσδιορισμό των παραγωγικών της δυνατοτήτων, την αποφυγή των συγκρούσεων με άλλους χρήστες της ακτής ή των ηπειρωτικών ζωνών και την πρωώθηση συνεργειών μεταξύ των δραστηριοτήτων και του περιβάλλοντος όπου διεξάγονται, στις ζώνες που εξαρτώνται περισσότερο από αυτόν τον τύπο δραστηριοτήτων, υπό την οπτική της περιβαλλοντικής, της κοινωνικής και της οικονομικής αειφορίας και της βιωσιμότητας της αγοράς.

80. Υποστηρίζει την καθιέρωση και τη διάδοση στην ευρωπαϊκή επικράτεια ποιοτικών και ενημερωτικών προδιαγραφών σήμανσης, όπως και τη διεθνή συνεργασία σε ζητήματα επισήμανσης και πιστοποίησης.

81. Συμφωνεί με την ανάγκη διεύρυνσης της διεθνούς διάστασης της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας και θέσης των βάσεων για σχέδια ελέγχου των ασθeneιών, που θα επιτρέψουν ζοστεχνικά ασφαλείς παραγωγές.

82. Ζητά χρηματοδοτική στήριξη ανάλογη των προκλήσεων που αντιμετωπίζει η κοινοτική υδατοκαλλιέργεια και των προσδοκιών που δημιουργεί η δραστηριότητα αυτή.

83. Ζητά ανάλυση της κατάστασης της ναυτικής, της αλιευτικής και της υδατοκαλλιεργητικής κατάρτισης και εκτίμηση των μεσοπρόθεσμων αναγκών. Προς τούτο, ζητά να συνταχθεί χάρτης πορείας για τα κράτη μέλη, σε ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο ελεύθερης κυκλοφορίας των επαγγελματιών, πράγμα που θα επιτρέψει την ανάπτυξη της εκπαίδευσης του κλάδου και την ευαισθητοποίηση των Ευρωπαίων έναντι της υδατοκαλλιέργειας.

Καθιέρωση των προϋποθέσεων για τη βιώσιμη ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας

84. Υποστηρίζει τις προσπάθειες της ΕΕ για τη διασφάλιση της συμβατότητας μεταξύ της υδατοκαλλιέργειας και του περιβάλλοντος, που θα επιτρέψει την παραγωγή ποιοτικών, υγιεινών και ασφαλών τροφίμων, μέσω της θέσπισης μέτρων για την προστασία των περιοχών παραγωγής, σύμφωνα με την οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα 2000/60/CE, η οποία καλεί τα κράτη μέλη να αναβαθμίσουν εντός συγκεκριμένης προθεσμίας την ποιότητα των υδάτων τους, και με την ΟΘΠ, και της υιοθέτησης μέτρων που θα επιτρέψουν τον έλεγχο της εξέλιξης των διαφευγόντων ειδών.

85. Φρονεί ότι, για τη βιώσιμη ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας, απαιτούνται μέτρα για τη διασφάλιση της υγείας και της καλής μεταχείρισης των ιχθύων, απαιτείται η διαθεσιμότητα νέων κτηνιατρικών φαρμάκων για την υδατοκαλλιέργεια και η ύπαρξη υψηλής ποιότητας και περιβαλλοντικά αποδεκτών ιχθυοτροφών.

86. Ζητά την επισκόπηση της κατάστασης εφαρμογής της οδηγίας 88/2006 σχετικά με την υγεία των υδρόβιων ζώων στα κράτη μέλη και την ανάπτυξη ενός ΣΠΠ για τις ασθένειες των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας στον κόσμο.

87. Ζητά να ρυθμιστεί η καθιέρωση ενός μητρώου των εκμεταλλεύσεων υδατοκαλλιέργειας, το οποίο θα επιτρέπει στις δημόσιες αρχές να γνωρίζουν την ακριβή κατάσταση της παραγωγής, τους σπόρους που χρησιμοποιήθηκαν και την προέλευσή τους, την πυκνότητα της σποράς και τα υπό ανάπτυξη υγειονομικά προγράμματα.

88. Θεωρεί αναγκαία τη θέσπιση προτύπων και πρωτοκόλλων για την υποβολή των αιτήσεων και την έγκριση της πρόσμεξης ιχθυδίων, τις δηλώσεις των ασθeneιών, τις κοινοποιήσεις των διαφευγόντων ειδών, την ενημέρωση για τα προϊόντα, τις αξιολογήσεις των σχεδίων περιβαλλοντικής επιτήρησης, τον έλεγχο και τα υγειονομικά πιστοποιητικά για τις οδικές και τις θαλάσσιες μεταφορές ιχθύων, όπως συνέβη για άλλα είδη τροφίμων.

89. Ζητά την αύξηση της χρηματοδοτικής υποστήριξης για τον έλεγχο του περιβάλλοντος στις εκμεταλλεύσεις υδατοκαλλιέργειας, την ανάπτυξη προγραμμάτων για τη βελτίωση της υγείας των ιχθύων, τις προσαρμογές των μεθόδων υδατοκαλλιέργειας ώστε να εξασφαλίζεται η καλή διαβίωση των ιχθύων και την έρευνα για κτηνιατρικά φάρμακα και για τη χρήση εναλλακτικών πρώτων υλών για την παρασκευή ιχθυοτροφών.

90. Υποστηρίζει την ιδέα της διασφάλισης της προστασίας της υγείας του καταναλωτή και την αναγνώριση του οφέλους που έχουν τα θαλάσσια προϊόντα διατροφής για την υγεία.

Βελτίωση της εικόνας και της διαχείρισης του κλάδου

91. Επικροτεί την πρωτοβουλία να βελτιωθεί η διακυβέρνηση του κλάδου της υδατοκαλλιέργειας ως μέσο βελτίωσης της εικόνας του κλάδου και δημιουργίας ισότιμων όρων ανταγωνισμού εντός της ΕΕ, που θα συμβάλουν στη βιώσιμη ανάπτυξη του. Προς τούτο, συνιστά στην Επιτροπή να συντάξει έναν οδηγό για τη βελτίωση της διακυβέρνησης στον κλάδο της υδατοκαλλιέργειας και της αλιείας.

92. Κρίνει ενδεδειγμένη την πρόταση της ισορροπημένης εφαρμογής της νομοθεσίας της ΕΕ, της διάδοσης της γνώσης και της εφαρμογής των μέσων της, καθώς και της εμβάθυνσης των διαδικασιών διοικητικής απλούστευσης και μείωσης της γραφειοκρατίας.

93. Συμφωνεί με την Επιτροπή όσον αφορά την ανάγκη επαρκούς παρακολούθησης της δραστηριότητας του κλάδου της υδατοκαλλιέργειας μέσω αξιόπιστων στατιστικών, παγκόσμιων και εναρ-

μονισμένων δεικτών και ενός δημόσιου δικτύου παρακολούθησης των τιμών της αγοράς.

94. Προτείνει στην Επιτροπή να δημιουργήσει στην Κοινοτική Υπηρεσία Ελέγχου της Αλιείας μία μονάδα για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των προϊόντων της υδατοκαλλιέργειας.

95. Υπογραμμίζει εκ νέου τη σημασία της επαγγελματικότητας και της κατάρτισης για την επίτευξη υψηλού επιπέδου διακυβέρνησης.

96. Προσφέρεται να αποτελέσει φόρουμ διάδοσης και εγγυητή της συμμετοχής και της ενημέρωσης του κοινού σε σχετικά με την υδατοκαλλιέργεια ζητήματα, για να συμβάλει από κοινού με την Επιτροπή στη βελτίωση της διακυβέρνησης του κλάδου της υδατοκαλλιέργειας.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 2009.

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Luc VAN DEN BRANDE
